

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 23.05.2013r

nr 2455 podpis. M. Pięć

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

DKOW-WOKO-AS-0401/ 97 /13

Warszawa, 2013-05- 22

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

R. Łojek W. Obremski
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 24.05.13
nr 4485 podpis. M

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora Jarosława Wojciecha Obremskiego – (BPS/043-32-1339/13) – w sprawie prowadzonej reformy szkolnictwa dotyczącej posyłania do szkół sześciolatków, uprzejmie informuję.

Od września 2009 r. do września 2012 r. na wcześniejsze rozpoczęcie nauki zdecydowali się rodzice 184 tys. sześciolatków. Warto zauważyć, że 80% rodziców uczniów, którzy rozpoczęli naukę w szkole jako sześciolatkowie, jest zadowolonych z edukacji swoich dzieci w szkole - tak wynika z badań CBOS z 2011 roku.

Odnosząc się do pytania poruszającego kwestię losów dzieci, którym poradnia psychologiczno-pedagogiczna wyda zaświadczenie o braku gotowości szkolnej należy zaznaczyć, że zgodnie z przepisem art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.), dyrektor publicznej szkoły podstawowej, w obwodzie której dziecko mieszka, po zasięgnięciu opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej, może wydać decyzję o odroczeniu spełniania przez dziecko obowiązku szkolnego, nie dłużej jednak niż o jeden rok. Wydanie ww. decyzji jest możliwe tylko w przypadkach uzasadnionych ważnymi przyczynami.

Poradnia psychologiczno-pedagogiczna wydaje ww. opinię na podstawie przeprowadzonej diagnozy dojrzałości szkolnej dziecka do podjęcia systematycznej nauki w szkole, obejmującej dojrzałość pod względem fizycznym, intelektualnym, społecznym i emocjonalnym.

W przypadku dzieci posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, obowiązek szkolny tych dzieci może być odroczone do końca roku szkolnego w roku kalendarzowym, w którym dziecko kończy 10 lat, zgodnie z art. 14 ust. 1a ww. ustawy.

Natomiast zgodnie z ww. przepisem w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 56, poz. 458), który wszedł w życie 1 września 2012 r. oraz przepisami ustawy z dnia 27 stycznia 2012 r. zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r., poz. 176), od 1 września 2014 r. wychowaniem przedszkolnym będzie mogło być objęte dziecko posiadające orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego w wieku powyżej 6 lat, nie dłużej jednak niż do końca roku szkolnego w roku kalendarzowym, w którym dziecko kończy 8 lat. W konsekwencji obowiązek szkolny tych dzieci będzie mógł być odroczone do końca roku szkolnego w tym roku kalendarzowym, w którym dziecko kończy 8 lat.

W sytuacji odroczenia dziecka od obowiązku szkolnego, jest ono objęte wychowaniem przedszkolnym. Gmina w rejonie, której dziecko mieszka zobowiązana jest do zapewnienia wychowania przedszkolnego. Dziecko to kontynuuje bowiem realizację obowiązkowego przygotowania przedszkolnego, o którym mowa w przepisie art. 14 ust. 3 oraz 3a ustawy o systemie oświaty.

Zgodnie z art. 17 ust. 3 ustawy o systemie oświaty ustawodawca nakłada na gminę obowiązek zapewnienia bezpłatnego transportu lub zwrot kosztów przejazdu środkami komunikacji publicznej, jeżeli droga dziecka z domu do szkoły, w której obwodzie dziecko mieszka, przekracza odległości wymienione w art. 17 ust. 2. Zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy droga dziecka z domu do szkoły nie może przekraczać 3 km w przypadku uczniów klas I-IV szkół podstawowych oraz 4 km w przypadku uczniów klas V i VI szkół podstawowych oraz uczniów gimnazjów. Obowiązkiem organu prowadzącego jest zwrot kosztów w przypadku, jeśli odległość dom-szkoła obwodowa jest większa niż ustalona w wyżej wymienionych przepisach. Z przepisu tego wynika także obowiązek zapewnienia przez gminę opieki w czasie transportu bez względu na wiek uczniów.

Zadania oświatowe związane z prowadzeniem (dotowaniem) szkół i placówek oświatowych finansowane są z dochodów jednostek samorządu terytorialnego. Jednym z dochodów samorządów terytorialnych jest część oświatowa subwencji ogólnej. Zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2010 r. Nr 80, poz. 526 z późn. zm.) wysokość części oświatowej subwencji ogólnej dla wszystkich jednostek samorządu terytorialnego ustala corocznie ustawa budżetowa. Kwotę przeznaczoną na część oświatową subwencji ogólnej dla wszystkich gmin, powiatów i województw samorządowych ustala się w wysokości łącznej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, nie mniejszej niż przyjęta w ustawie budżetowej w roku bazowym, skorygowanej o kwotę innych wydatków z tytułu zmiany realizowanych zadań oświatowych (art. 28 ust. 1 ww. ustawy). Część oświatową subwencji ogólnej – po odliczeniu rezerwy ustawowej 0,4% (art. 28 ust. 2) – dzieli się między jednostki samorządu terytorialnego (art. 28 ust. 5) według zasad określanych corocznie w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania (art. 28 ust. 6). Należy zauważyć, że kwoty subwencji oświatowej nie można wprost odnosić do zadań oświatowych nałożonych na jednostki samorządu terytorialnego.

W obowiązującym systemie prawnym nie ma przepisu, z którego wynikałoby, iż budżet państwa gwarantuje w ramach części oświatowej subwencji ogólnej środki na pokrycie wszystkich wydatków na realizację zadań oświatowych jednostek samorządu terytorialnego.

Zgodnie z art. 5a ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) środki niezbędne na realizację zadań oświatowych, o których mowa w ust. 2 tej ustawy, w tym na wynagrodzenia nauczycieli oraz utrzymanie szkół i placówek, zagwarantowane są w dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Należy zauważyć, że od 2009 roku do gmin trafiło 1,898 miliarda zł z budżetu państwa, a 631,5 mln zł ze środków unijnych, z przeznaczeniem na realizację projektów.

W latach 2009-2011 w ramach części oświatowej subwencji ogólnej, w związku ze szkolną edukacją dzieci sześciolletnich, organy prowadzące szkoły otrzymały prawie 1 mld 448 mln zł. Ponadto w latach 2009-2011 z rezerwy części oświatowej subwencji ogólnej na doposażenie nowych sal lekcyjnych i gimnastycznych w szkołach podstawowych przekazano gminom 49 mln zł. Na remonty bieżące obiektów szkół podstawowych przekazano ponad 157 mln zł. W ramach programu rządowego *Radosna szkoła*, na który w latach 2009-2011 wydatkowano ponad 244 mln zł.

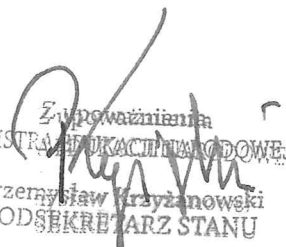
Nauczyciele pracujący w szkołach posiadają kwalifikacje do pracy z dzieckiem młodszym. Wszyscy nauczyciele pracujący w klasach I-III muszą posiadać kwalifikacje odpowiednie do pracy z młodszym dzieckiem w przedszkolu i szkole. Ponad 80% szkół podstawowych uczestniczy w programie realizowanym w ramach projektu systemowego finansowanego ze środków unijnych *Indywidualizacja procesu nauczania w klasach I-III*, w ramach którego nauczyciele najmłodszych klas doskonalą swoje umiejętności pracy z uczniami. W ramach projektu, szkoły wyposażane są w pomoce dydaktyczne pozwalające lepiej dostosować nauczanie do indywidualnych potrzeb oraz prowadzone są dodatkowe zajęcia z uczniami. Wsparciem zostało objętych ponad 512 tys. uczniów. Z 600 mln zł przeznaczonych na ten projekt do szkół od roku 2010 trafiło już ponad 437 mln zł. Doskonalenie nauczycieli pracujących z młodszymi dziećmi odbywa się również w ramach środków, które gminy obowiązkowo przeznaczają na ten cel (równowartość 1% funduszu wynagrodzeń).

Zwiększa się liczba nauczycieli opiekujących się dziećmi w świetlicy. Od roku 2008/2009 liczba etatów nauczycieli świetlicowych wzrosła o ponad 10% mimo spadku liczby uczniów o 4,7%. Z badania zleconego przez MEN w ramach projektu unijnego wynika, iż ze świetlicy korzystało 70% uczniów badanych szkół podstawowych. Młodsze dzieci mogą korzystać z lepiej zorganizowanej opieki świetlicowej w szkołach podstawowych.

Ważnym czynnikiem dobrego funkcjonowania szkoły i placówki jest szybkie reagowanie na zmiany zachodzące w oświacie, w tym przede wszystkim zmiany prawne. Szybka i pełna informacja o planowanych i wdrażanych zmianach pozwala szkołom i placówkom lepiej się do nich przygotować. Placówki doskonalenia nauczycieli, jako placówki systemu wsparcia szkoły, są obecnie obowiązane udzielać szkołom i placówkom niezbędnej informacji w tym zakresie i pomocy we wdrażaniu zmian. Od 1 stycznia 2013 r., zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 listopada 2012 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli (Dz. U. poz. 1196) mają one obowiązek uwzględniania w planach pracy zadań wynikających z kierunków polityki oświatowej państwa, ustalanych przez Ministra Edukacji Narodowej, zgodnie z art. 35 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

Uprzejmie informuję, że w trosce o najmłodszych uczniów, w tym chcąc wyeliminować obawy rodziców dzieci sześciolletnich zostały przygotowane zmiany w ustawie o systemie oświaty. Zasadnicze planowane zmiany dotyczą określenia maksymalnej liczby uczniów w oddziałach w klasach I- III oraz pozostawienia wyboru rodzicom dzieci urodzonych w drugiej połowie 2008 roku w zakresie podjęcia edukacji szkolnej ich dzieci.

Z szacunkiem

Z poważaniem
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ
Przemysław Krzyżanowski
PODSEKRETARZ STANU